

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd által képviselt (felperes neve) felperesnek a dr. Staub Tímea ügyvéd által képviselt (alperes neve) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. június 2-án kelt, 26.P.22.008/2008/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (Hatezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A ... című lap ...-án „... - ...” címmel jelentetett meg írást. Az abban foglaltak miatt a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmet juttatott el a szerkesztőséghez, s mivel a szerkesztőség ennek nem tett eleget keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest, amelyből megállapítható, hogy a lap ...-i számában megjelent írás több, a ...-ban működtetett korszerű CT készülék közbeszerzési pályázata, valamint a kórház által fizetett szolgáltatási díj, a CT berendezés beszerzésének költségei, a szolgáltatási díj 375 beteg ellátására vonatkozó közlése, továbbá a CT működtetése, a szolgáltatás megrendeléseinek költsége és a vállalkozóval kötött megállapodás vonatkozásában a valóságot hamis színben tüntette fel, továbbá megalapozatlan összehasonlításokat és számításokat tartalmazott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozással, hogy a cikk nem tartalmaz olyan állítást, hogy a közbeszerzési eljárás jogszabályellenesen került volna lefolytatásra, az újságíró a rendelkezésére álló számadatokból vont le következtetést, valótlan tényeket nem közölt, így sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ítéletével elutasította és kötelezte, hogy külön felhívásra fizessen meg az alperesnek 21.000 Ft perköltséget. A le nem rótt illetékről megállapította, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 79. § (1) bekezdését, a Pp. 342. § (2) bekezdését, valamint a Pp. 345. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Kiemelte, a felperes a való tények hamis színben való feltüntetését kifogásolta amiatt, hogy a közlések alapján az tűnik ki a cikkből, mintha a jelzett közbeszerzési eljárás szabálytalanul zajlott volna. Az újság tényként azt közölte, hogy egy pályázó vett részt a pályázaton és az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a cikk teljes szövegtartalmából sem lehetett arra következtetni, hogy az eljárás jogszabályellenes lett volna.

Azt sem állította az alperes, hogy a felperes megkerülte a közbeszerzési eljárást, az „apró hiba” szóösszetételnek sem lehet ilyen értelmet tulajdonítani.

Az alperes egy bizonyos számítási módot alkalmazott a CT berendezés megszerzésére vonatkozó megállapodással összefüggésben, az pedig, hogy a felperes a teljeskörű szolgáltatás igénybevételét szakmailag és gazdaságilag előnyösebb tartotta, nem érinti a sajtónak azt a jogát, hogy kritika formájában egyéb megoldást vessen fel.

A 375 vizsgálat elvégzésével kapcsolatban sem állított mást a cikk, mint hogy egy havi vizsgálat költségeit fedezi a szolgáltatási díj, majd egyszerű számítási kalkulációját ismertette az olvasókkal, amely valótlan tartalmúnak nem minősíthető.

Arra is kitért, hogy a felperes saját álláspontjának deklarációja helyreigazítás részeként nem kérhető.

Álláspontja szerint az alperes a perbeli írásban nagyságrendi különbözőségeket vetett fel egy egyszerűsített számítás alapján, amelynek forrását megjelölte, s mivel a tendenciák és számszaki összefüggések felvetése nem tilalmazott, ezért emiatt sajtó-helyreigazításra kötelezésnek sincs jogszabályi alapja.

Összefoglalóan az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes saját véleményét közölte a perbeli cikkben egy jelentős összegű közbeszerzési eljárással kapcsolatban, ennek során nem lépte át a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit, ezért a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve abban az érdemi határozat megváltoztatását és az alperes helyreigazításra kötelezését. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte az újságcikk egészét, okszerűtlenül mérlegelt, melynek eredményeként az „apró hiba” szóösszetételt sem értékelte megfelelően. Ezzel a szóösszetétellel az alperes a valóságot abban a hamis színben tüntette fel, mintha megkerülte volna a közbeszerzési eljárás szabályait. Ezt az a szövegrész is alátámasztja, hogy az elfogadott ajánlatnál lehetett volna az alperes szerint előnyösebb szerződést kötni továbbá az, hogy azért volt csak egy induló a pályázaton, mert a közbeszerzés szabályait megkerülve kerülni kívánta a valódi versenyt.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett szövegrészt hangulatfestőnek minősítette.

Az, hogy a számítás eredményeként tényként az alperes azt közölte, hogy a szerződésből a kórház anyagi veszteség éri, megalapozatlan és ennek véleménykénti minősítése azért közömbös, mert valótlán tényeken alapul.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg és abból érdemben teljesen helytálló jogi következtetést vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, helyes indokaira is kiterjedően.

A Fővárosi Ítéltábla általánosságban az alábbiakat emeli ki:

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

Ezzel a rendelkezéssel a Ptk. védelmet kíván nyújtani a személyiség megsértésének mindenféle megnyilvánulásával szemben, ezen túl külön rendelkezik arról, hogy ha a jogsértő magatartás a sajtó útján történik, akkor az érintett fél speciális jogvédelmet, sajtó-helyreigazítást kérhet, amelyre a Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében akkor kerülhet sor, ha a sajtószerv az érintett személyre vonatkozó, valótlán tényállítást közöl, vagy a való tényeket hamis színben tünteti fel.

A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a sajtószerv - jelen esetben az alperes - a sajtó-helyreigazítási eljárás során azt köteles hitelt érdemlően, teljes bizonyossággal igazolni, hogy mindaz, amit az olvasók elé tár, megfelel a valóságnak, illetve a közölt tényeket nem tünteti fel hamis színben. Ez a tényállítások valóságtartalmára kiterjedő bizonyítás akkor is terheli a sajtószervet, ha híven közli más személy nyilatkozatát vagy átveszi más szerv közleményét {Pp. 342. § (2) bekezdése, a 345. § (2) bekezdése, PK 14. számú állásfoglalás}.

Emellett figyelemmel kell lenni a sajtóról szóló 1986. évi II. törvényben foglaltakra, amely úgy rendelkezik, hogy az Alkotmányban biztosított sajtószabadság mindenki számára jogot ad arra, hogy nézeteit a sajtó útján közölje, kifejtthesse, de a törvény 3. § (1) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével, tekintettel arra is, hogy a sajtó feladata a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás.

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása azt is rögzíti, hogy a jogsértés elbírálásánál nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, figyelemmel kell lenni a szövegkörnyezetre is, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni, továbbá a sajtóközleményt a maga egészében, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint kell elbírálni.

Ennek megfelelően kell megállapítani, hogy a sajtóközlemény kifogásolt részében, illetőleg a közlemény egésze a tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben

tünteti-e fel a valóságot, tehát megalapozza-e a helyreigazítás elrendelését.

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása rámutat arra is, hogy a vélemény, értékítélet, bírálat sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet.

A másodfokú bíróság - tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi határozatát mindenre kiterjedően helyesen indokolta - álláspontját összefoglalóan az alábbiak szerint rögzíti.

A ...-ban „...” című cikk egészéből és magából a felperes által a szerkesztőséghez eljuttatott helyreigazítási kérelemből is az állapítható meg, hogy az alperes a való tényekből levont következtetéseinek adott hangot akkor, amikor a ... CT berendezésének működtetésére kiírt közbeszerzési eljárásról számolt be. A felperes a közzétenni kért helyreigazító közleményben tulajdonképpen magyarázatot kívánt adni a szerződéskötésre, a szolgáltatási díj és a CT teljeskörű működtetéséért fizetendő átalánydíj összegére, a III. progresszivitású ellátási szint érdekében történt beszerzés indokaira.

Arra is kitér a helyreigazítási kérelmében, hogy a kórház miért nem kívánt CT-t vásárolni, mi volt az indoka a vállalkozási szerződés megkötésének és miért előnyösebb a közvetlen beszerzésnél a CT-készülék üzemeltetése.

Azt a felperes sem vitatta, hogy a közbeszerzési pályázatra egy cég jelentkezett, így e körben az alperes valótlanul nem állított. Azt pedig, hogy ezt a tényt - „legjobb... nyertes pályázat” - „apró hibának” minősítette a sajtó, olyan bírálatnak tekinthető, ami nem ad alapot a helyreigazítás elrendelésére.

Az alperes által alkalmazott számítási mód sem minősíthető valótlan állításnak a 375 vizsgálat tekintetében, mivel a szolgáltatásért járó díj, az átalánydíj, az eseti díj összegét a felperes nem vitatta, így az alperesi eltérő kalkuláció és az ebből levont következtetése szintén nem képezheti helyreigazítás tárgyát.

Az, hogy az alperes a CT üzemeltetésére vonatkozó megállapodást előnytelennek, a készülék működtetését veszteségesnek minősített, illetve hogy megítélése szerint a konstrukció a kórháznak veszteséget a vállalkozónak hasznot termel a véleménynyilvánítás keretei közé tartozik, ami miatt sajtó-helyreigazítás nem igényelhető.

Mindezek alapján - a cikk egészét, valamint a felperes által sérelmezett közléseket, az igényelt helyreigazítást és az abban megjelölt valós tényeket összességében is vizsgálva - a Fővárosi Ítéltábla is arra az álláspontra jutott, hogy a felperes sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelme nem megalapozott.

Egyebekben a másodfokú bíróság csak visszautal az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes indokokra.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és (5) bekezdésében valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében és 14. §-ában foglaltakra.

Budapest, 2009. január 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő